

ഓം ശ്രീ സായിരാം

സായി വിജവകാമുദ്ദേശ്യക്ഷണം(Sai Pearls of Wisdom satsang) ഭാഗം 13B

വിഭ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബത്യുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ മാർച്ച് 1, 2002

പ്രപ്രസർ അനിൽകുമാർ

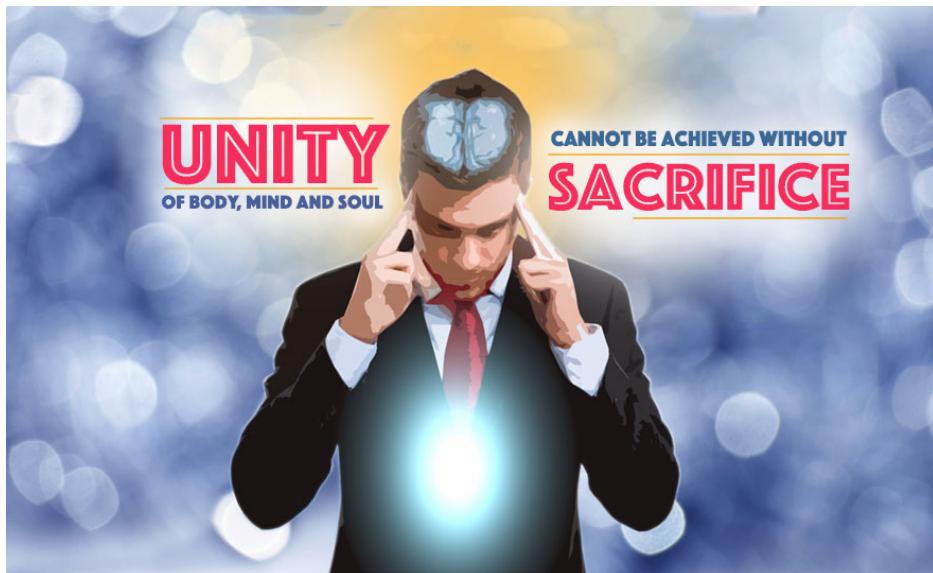
ത്യാഗമനോഭാവത്തിന്റെ ആവശ്യകത

അപ്പോൾ ഭഗവാൻ ത്യാഗമനോഭാവത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി വിശദീകരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ത്യാഗം വളരെ, വളരെ ആവശ്യമാണ്.

ഭഗവാൻ അരുളി, “നിങ്ങളുടെ പേരിനും പ്രശസ്തിക്കുമായി നിങ്ങൾ എന്തുതന്നെ ചെയ്താലും, അത് ത്യാഗമല്ല.”

അവിടുന്ന് വീണ്ടും പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ അന്യർക്ക് കൊടുക്കുന്നോരും നിങ്ങൾക്ക് ഈശ്വരൻ നിൽനിന്നും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. കൊടുക്കാൻ പഠിക്കണം, അപ്പോൾ ദൈവം അത് നിങ്ങൾക്ക് തിരികെ നൽകും. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ ആർക്കും നൽകാതെ സ്വരൂപിച്ചുവച്ചാൽ, ഒളിപ്പിച്ചുവച്ചാൽ, സ്വന്തമാക്കിവച്ചാൽ, ഒന്നും വളരില്ല. ഒട്ടും വളരില്ല. നിങ്ങൾ കൊടുക്കാനും പകിടാനും തുടങ്ങു നോക്കാൻ, ഓരോന്നും പുഷ്ടിപ്പെടും.”

സ്വാമി തുടർന്നു,
“ഒരു മനുഷ്യജീവി

യായി ജനിച്ച സ്ഥിതിക്ക്, ‘ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ’ എന്നു പറയത്തക്കവണ്ണം നിങ്ങളുടെ ജീവിതം നയിക്കണം. നല്ലവരാകാനായി ജീവിക്കുക. സമൃദ്ധത്തിൽ സത്തപേര് ലഭിക്കാനായി ജീവിക്കുക.”

എന്നാൽ, ഈന്, നിങ്ങളുടെ ജീവിതം എങ്ങനെന്നുണ്ട്? നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വരുന്നേബാൾ, നിങ്ങൾ നല്ലവനാണെന്ന് പലരും നിങ്ങളോട് നേരിട്ടു പറയേതുക്കാം. നിങ്ങളുടെ പിന്നിലായിരിക്കുന്നേബാൾ അവരുടെ ഭാവം അതാവണമെന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വരുന്നോളും പിന്നിലായിരിക്കുന്നേബാഴും നിങ്ങൾ നല്ലവനാണെന്ന് ആളുകൾ പറയും, അതിനായി, സാധ്യമായ എല്ലാ രീതികളിലും നിങ്ങൾ കുറവുകളില്ലാത്ത ആളാവനം.”

ജീവിതം അതു കൃതിമമോ?

“സ്വാമി, ജീവിതം അതുയ്ക്കും കൃതിമമാണോ?” തൊൻ ചോദിച്ചു.

സ്വാമി അരുളി, “അതെ!”

“അതേയോ? ഒരു കൃതിമജീവിതം നൽകുന്നതിൽ തൊൻ വിജയിക്കുമോ?”

സ്വാമി പറഞ്ഞു, “ഈ! എന്തുകൊണ്ടുനാൽ, നിങ്ങളുടെ കൃതിമരീതി തുടരാനാവില്ല. ഒരവസരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റാരിക്കൽ നിങ്ങളുടെ സ്വാഭാവികപ്രകൃതം വെളിയിൽവരും.”

“എത്തോരു വ്യക്തിയും, പരിതാപകരമായ സാഹചര്യത്തിൽ അമ്പവാ മോശം അവസ്ഥ യിൽനിന്നും സത്യവുമായി പുറത്തുവരും. അയാളുടെ ജീവിതം അപകടത്തിലാവുന്നേബാൾ, അയാൾ പരീക്ഷണം നേരിട്ടുന്നേബാൾ അയാളിൽനിന്നും സത്യം ബഹിർഘമിക്കും.”

ഈ വസ്തുത വിശദീകരിക്കുന്നതിനായി സ്വാമി അപ്പോൾ ഒരു ചെറിയ കമ പറഞ്ഞു. ഭഗവാൻ നാരായണനെപ്പറ്റിയും ഭഗവാൻ ശിവനെപ്പറ്റിയും നനായി സംസാരിക്കാനിരിയാവുന്ന ഒരു വലിയ വിദ്യാനുണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ പ്രഭാഷണം കേട്ടാൽ നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാവില്ല അദ്ദേഹം നാരായണങ്കതനോ ശിവങ്കതനോ എന്ന്. അദ്ദേഹം ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റിയോ ഭഗവാൻ രാമനെപ്പറ്റിയോ നനായി പ്രസംഗിച്ചാൽ, അദ്ദേഹം കൂസ്ത്യാനിയെനോ ഹിന്ദുവെനോ എങ്ങനെനുണ്ടോ നിങ്ങൾക്ക്? അസാധ്യം! അതുപോലെ, ഈ വിദ്യാൻ നാരായണനെപ്പറ്റിയും ശിവനെപ്പറ്റിയും അതു നനായിട്ടാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം ആരുടുടെ ഭക്തനാണെന്ന് ആളുകൾക്ക് പിടിക്കിട്ടില്ല.

എന്നാൽ വളരെ ബുദ്ധിശാലിയായ ഒരു സ്ത്രീയുണ്ടായിരുന്നു. അവളോരു ഇരുവും ദണ്ഡം പഴുപ്പിച്ച് അയാളുടെ പുറത്തുവച്ചു. അയാൾ നിലവിളിച്ചു, “അമേ! നാരായണ, നാരായണ, നാരായണ!” (ചിരി) അപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും പിടിക്കിട്ടി അയാൾ നാരായ

ഓമക്കേരനന്ന്! നോക്കു! ജീവിതം അപകടത്തിലാവുന്നോൾ അമവാ നിങ്ങൾ അപകടത്തിൽ പെടുന്നോൾ സത്യം പുറത്തുവരും. അതാണ് സ്വാമി അരുളിയത്.

ആൺകുട്ടികൾ എങ്ങനെന്നുണ്ട്?

എനിക്ക് സ്വാമി ആൺകുട്ടികളെപ്പറ്റി തിരക്കാനാരംഭിച്ചു. വാർധനോട് അവിടുത്തെ അടുത്തുവരാനായി ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആരാൺതു, “വാർധൻ, ആൺകുട്ടികൾ എങ്ങനെന്നുണ്ട്?”

“സ്വാമീ, അവർ മിടുക്കരായി ഇരിക്കുന്നു.”

“ആഹാരം എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു?”

“വളരെ
നന്നായിരിക്കുന്നു,
സ്വാമീ”

“ഉം, നന്ന്.
അവരെങ്ങെന
യുണ്ട്? ആഹാരം
എങ്ങനെന്നുണ്ട്?”

വാർധൻ
പറഞ്ഞു, “സ്വാമീ,
അവർ നന്നായി
കഴിക്കുന്നു. ബാഹ്യ
തിന്തുനാരു, തിന്തു
നാരു. അവർ നന്നായി കഴിക്കുന്നുണ്ട്.”

സ്വാമി പറഞ്ഞു, “**തിന്തു കാദ്യ-** കഴിക്കുകയല്ല, **ഉന്നം-ജീവിതം** ആണ് പ്രധാനം. **ബാഹ്യ ഉന്തുനാരു**-‘അവർക്ക് സുവമാണ്. അവർ നന്നായി കഴിക്കുന്നുണ്ട്’ എന്ന് എന്നോട് പരയുന്നതിനുപകരം ‘അവർ വളരെ നല്ലവരാണെ’ന് എന്നോട് പരയു.

എനിക്ക് ആദ്യത്തേത് ആവശ്യമില്ല. അവരവിടെ വളരെ നല്ല കൂട്ടികളാണെന്ന റിപ്പോർട്ടാണ് നിന്നിൽക്കിന്ന് എനിക്കു വേണ്ടത്.”

നോക്കു! ഇവിടെ രണ്ട് വാക്കുകളുണ്ട്, ‘**തിന്തം**’, എന്നാൽ ക്രഷിക്കുക, പിന്നെ ‘**ഉന്തം**’, അർത്ഥം, ജീവിക്കുക. അതുകൊണ്ട്, അവർ നന്നായി കഴിക്കുകയല്ല വേണ്ടത്, നന്നായി ജീവിക്കുകയാണ്. അതാണ് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞത്. ഓ! അവിടെയപ്പോൾ ചിരി മുഴങ്ങി.

ഭഗവാന് അറിയാത്ത ഭാഷകളില്ല

അപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് സ്വാമി ഇറ്റാലിയൻ ഭാഷ സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി, **അമോറോ** പോലെ എന്നേ ഒരു വാക്ക്.

സ്വാമി പറഞ്ഞു, “ഇറ്റാലിയൻ, ഇറ്റാലിയൻ!”

ഓ! ഞാൻ അവിടുതെ നോക്കി, അവിടുന്ന് തിരക്കി, “നിന്നക്കരിയുമോ **അമോറോ** യുടെ അർത്ഥമെന്താണെന്ന്?”

“എനിക്കരിയില്ല സ്വാമീ.”

“അതിന്റെ അർത്ഥം, നീ അത് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നാണ്.”

“ഓ, അതേയോ സ്വാമീ.”

അവിടുന്നിനിറയാത്ത ഒരു ഭാഷയുമില്ലെന്ന് എനിക്കപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കാനായി. എല്ലാ ഭാഷകളും ഭഗവാന് അറിയാം. തൈങ്ങർക്ക് വളരെ അതിശയം തോന്തി.

അപ്പോളവിടുന്ന് തെലുക്കരിയാത്ത ഒരു കൂട്ടിയെ വച്ച് തമാശയ്ക്കാരുങ്ങി. ബീഹാറിൽനിന്നുള്ള ആ കൂട്ടിയെ അവിടുന്ന് വിളിച്ചു.

“ഹോ കൂട്ടി, നിന്നക്കരിയാമോ **കാന്തി** എന്താണെന്ന്?”

കാന്തി എന്നത് ഒരു തെലുക്കുപദ്മാണ്, എന്നാൽ ആ പഴുന്ന് തെലുക്കരിയില്ല.

ആരോ പറഞ്ഞു, “ഹോ!”

സ്വാമി പറഞ്ഞു, “പറയു, പറയു”

ആ പയ്യൻ എങ്ങനെന്നേ പറഞ്ഞു, “സ്വാമീ, കാരി എന്നത് വെളിച്ചമാണ്.”

ശരിയുത്തരം, “ഓഹോ!”

അപ്പോൾ സ്വാമി പറഞ്ഞു, “കാരി എന്നത് നിന്നക്കരിയുമോ?. ആരാണ് കാരി?”

അവൻ അറിയില്ല(ചിരി)

അവൻ പറഞ്ഞു, “സ്വാമീ, വെളിച്ചം തരുന്നയാളാണ് കാരി.”

എല്ലാവരും ചിരിച്ചു. കാരി എന്നാൽ സ്വന്തി എന്നാണ്. (ചിരി)

എല്ലാവരും ചിരിച്ചു. ഇപ്രകാരമാണ് സ്വാമി തമാശകൾ പറഞ്ഞ് ആസ്വദിക്കുന്നതും എല്ലാവരെയും ചിരിപ്പിക്കുന്നതും.

“ആ അനന്തമായ പ്രേമം നിങ്ങൾക്കു തരാൻ താനൊരുക്കം”

അപ്പോൾ വാർഡൻ പറഞ്ഞു, “സ്വാമീ, അവിടുത്തെ പ്രേമം അനന്തമാണ്. അവിടുത്തെ പ്രേമം സാഗരം പോലെ അഗാധമാണ്. അത് അത്രയ്ക്ക് പരന്നതുമാണ്.” ഈതാണ് വാർഡൻ പറഞ്ഞത്.

ബാബു ഇതിന് മറുപടി പറഞ്ഞത് എന്തെന്ന് നിങ്ങൾക്കരിയാമോ?

“അതെ! ആ അനന്തമായ പ്രേമം നിങ്ങൾക്ക് തരാൻ താനൊരുക്കമെണ്ട്, എന്നാൽ അത് വാങ്ങാനായി ആരുമില്ല. എന്നെ കൈകളിൽനിന്ന് ആ അതിരില്ലാത്ത പ്രേമം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ആരുമില്ല. താനെന്നു ചെയ്യാൻ? തരാൻ താനൊരുക്കമെണ്ട്.”

തണ്ണേർക്കു മോക്ഷം കിട്ടാത്തതെന്നുകൊണ്ട്?

അപ്പോൾ, “സ്വാമീ, ഒരു ചോദ്യം, ദയവായി!”

“ആ, വരു, വരു! എത്താണോ ചോദ്യം?”

“സ്വാമീ, ഇള്ളശരൻ ഈന്ന് അവതാരമായി ഉള്ളപ്പോൾ, തൈജർക്കൽ തിരിച്ചറിയാനും മോക്ഷത്തിനായി പരിശ്രമിക്കാനും എന്തുകൊണ്ട് കഴിയുന്നില്ല? എന്തുകൊണ്ട്? തൈജർ അവതാരത്തിന്റെ സമകാലീനരാണ്, എന്നാൽ തൈജർക്ക് മോക്ഷം ലഭിക്കുന്നില്ല? എന്തുകൊണ്ട്? മോക്ഷം എല്ലാവർക്കും ലഭിക്കുന്നില്ല? എന്തുകൊണ്ട്?”

Question: There are so many crowding to Sai Baba. Do they all get benefit from You?

Sai Baba answered: "Look at the mango tree in blossom. If all the flowers brought fruit, what a splendid crop it would be. But do they?"

Most fall off (either as flowers or as unripe fruits) by wind etc. Very few remain."

ബാബ മറുപടിയരുളി, “ഒരു ഓട്ടമത്സര തിൽ പലരും പങ്കടുക്കുന്നു, പക്ഷേ ഓട്ടമത്സരത്തിൽ ഒന്നാമനായി ഒരു തന്റെ മാത്രമെയുണ്ടാവു. അതുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ എൻ്റെ സമകാലീനരാവാം, പക്ഷേ ഓട്ടമത്സരത്തിലെപ്പോലെ, ഒരുത്തനു മാത്രമേ മോക്ഷം ലഭിക്കു എന്നുവരാം. ഭഗവത്സിരിയിലും ഇത് പറയുന്നുണ്ട്.”

ഓട്ടമത്സരത്തിന്റെ ഉദാഹരണമാണ് സ്വാമി തന്റെ: ഭഗവത്സിരിയിൽ വളരെക്കാലം മുന്നേ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു,

“ദശലക്ഷ്യക്കണക്കിന് ആളുകളിൽ വളരെക്കുറച്ചുപേരുക്കുമാത്രമേ ഇള്ളശരനിൽ താത്പര്യമുണ്ടാവു. ആ ചുരുക്കം ആളുകളിൽ വളരെക്കുറച്ചുപേരുക്കുമാത്രമേ മുക്തിയിൽ താത്പര്യം ഉണ്ടാവു. മുക്തിയിൽ താത്പര്യം ഉള്ള ആ ചുരുക്കം ആളുകളിൽ ഒരുപടി പേരു മാത്രമേ ഒരുപക്ഷേ മുക്തി നേടു.”

ഇതുപോലെ, അവതാരത്തിന്റെ സമകാലീനരാണെന്ന് നാം സന്ദേശിക്കുന്നോമുമാറ്റത്തെനും, നാം മുക്തിക്ക് അർഹരാണോ അല്ലയോ എന്നും നാം അറിയണും. ശിർദ്ദി സായി നൽകിയ ഒരു ഉദാഹരണവും ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയാം. എന്താണ് അവിടുന്ന പറഞ്ഞത്?

ശിർദ്ദിസായി അരുളി, “ഒരു മാവിൽ ഒരുപാട് പുക്കളുണ്ടാവും. എല്ലാ പുവും കായപിടിക്കില്ല. ഒത്തിരി പുക്കൾ കൊഴിഞ്ഞുപോവും, വളരെക്കുറച്ച് പുക്കളിൽമാത്രമേ കായ്പഠലമുണ്ടാവു. ഇതുപോലെ, നിങ്ങൾ ധാരാളംപേരു ഇവിടെ വരും, പക്ഷേ ചുരുക്കം പേരുകു മാത്രമേ മോക്ഷം സിദ്ധിക്കു.”

ജൂൺ 2001

2001 മെയ് മാസത്തെ സംഭവങ്ങളുടെ ആദ്യാന്തശേഷം ഞാൻ 2001 ജൂൺിലേക്ക് പോവുകയാണ്.

മനസ്സും ഹ്രദയവും തമിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണ്?

ചോദ്യം ഇതാണ്, “സാമീ, മനസ്സും ഹ്രദയവും തമിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണ്?”

സാമി പറഞ്ഞു, “ശാരീരികഹ്രദയമല്ല, ആദ്യാത്മികഹ്രദയ(SpiritualHeart)മാണ് പ്രധാനം. ആദ്യാത്മികഹ്രദയവും മനസ്സും തമിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്തെന്നാൽ, മനസ്സ് ചണ്ണലമാണ്, എന്നാൽ ആദ്യാത്മികഹ്രദയം അചണ്ണലമാണ് എന്നതാണ്. ശാരീരികഹ്രദയം ഇടതുവശത്താണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന

ത. ആദ്യാത്മികഹ്രദയം ശരീരമാസകലവും.”

പിന്നെ ഭഗവാന്റെ, “ആദ്യാത്മികഹ്രദയം അചണ്ണലമാണ്, എന്നാൽ മനുഷ്യമനസ്സ് ഇളക്കിക്കാണ്ടിരിക്കും-അത് ചണ്ണലമാണ്.”

അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു, “സാമീ, ആദ്യാത്മികഹ്രദയം അചണ്ണലമാണ്, ആദ്യാത്മികഹ്രദയം വലതുവശത്താണ്, ശാരീരികഹ്രദയം ഇടതുവശത്താണ് എന്നതുകൊണ്ടാക്കേ അവിടുന്ന് എന്താണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാവുന്നില്ല. എനിക്ക് പിടിക്കിടുന്നില്ല, പീഡിയില്ല!”

അപ്പോൾ സാമി പറഞ്ഞു, “സത്യം, പ്രേമം, ത്യാഗം, സഹിഷ്ണുത, ക്ഷമ, സഹരനം മുതലായ മുല്യങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഹ്രദയത്തിലാണ് ഉത്തരവിക്കുക. ബുദ്ധിശക്തി, യുക്തിചിന്ത, ശാസ്ത്രങ്ങൾ, മാനവികവിഷയങ്ങൾ(humanities)-ഇവയെല്ലാം ലഭകിക്കായ ജ്ഞാനമാണ്. അവയുടെ സ്ഥാനം മനസ്സാണ്.”

“സ്വാമീ, അതു ശരി, പക്ഷേ, ഞാൻ എൻ്റെ മനസ്സുകൊണ്ടാണ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്, എൻ്റെ മനസ്സുകൊണ്ടാണ് ഞാൻപ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. ഞാനെന്തു ചെയ്യും?”

ഇതെപ്പറ്റിയുള്ള എൻ്റെ ചിന്തയോട് നിങ്ങളും യോജിക്കുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു, ശരിയല്ലോ? ഭഗവാൻ അരുളിയിട്ടുണ്ട്, “ഹൃദയമാണ് പ്രധാനം,” പക്ഷേ നാം നമ്മുടെ മനസ്സുകൊണ്ടാണ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട്, നമ്മളെന്തു ചെയ്യും?

ഭഗവാൻ ഈ മറുപടിയാണ് തന്നത്. ദയവായി ഈത് ശ്രദ്ധിച്ചാലും, ഈത് എല്ലാസായീഭക്തരെ സംബന്ധിച്ചും, ഏത് മതത്തിലെ ഭക്തർക്കും, വളരെ പ്രധാനമാണ്.

“നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൊണ്ട് ചെയ്യുന്നതെന്തും നിങ്ങൾക്ക് താത്കാലികസംസ്ഥാപ്തി മാത്രമേ തരികയുള്ളൂ. സംത്യോദയം നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലെ ഉദ്യമങ്ങളുടെയെല്ലാം പരിണതപ്രാപ്തിയെന്നതും നിങ്ങളുടെ മുഴുവൻ ഹൃദയത്തിന്റെയും ആഴ്വാങ്ങളിൽനിന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ, നിങ്ങൾ വിജയിക്കും. താത്കാലികമായ, മനസ്സിലെ ആനപ്പത്തിനും സംത്യോദയിക്കും പകരം നിങ്ങൾക്ക് നിത്യമായ ആനന്ദം ലഭിക്കും.” ഭഗവാൻ ഇതാണ് അരുളിയത്.

എന്നാൽ, എൻ്റെ മനസ്സ് അപ്പോഴും സംശയത്തിൽനിന്നും മോചനം നേടിയിരുന്നില്ല. ഭഗവാൻ പരിഞ്ഞതെന്നു എൻ്റെ മനസ്സിന് ഭഹികാനായിരുന്നില്ല.

നല്ല മനസ്സും ചീത്ത മനസ്സും തമിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്ത്?

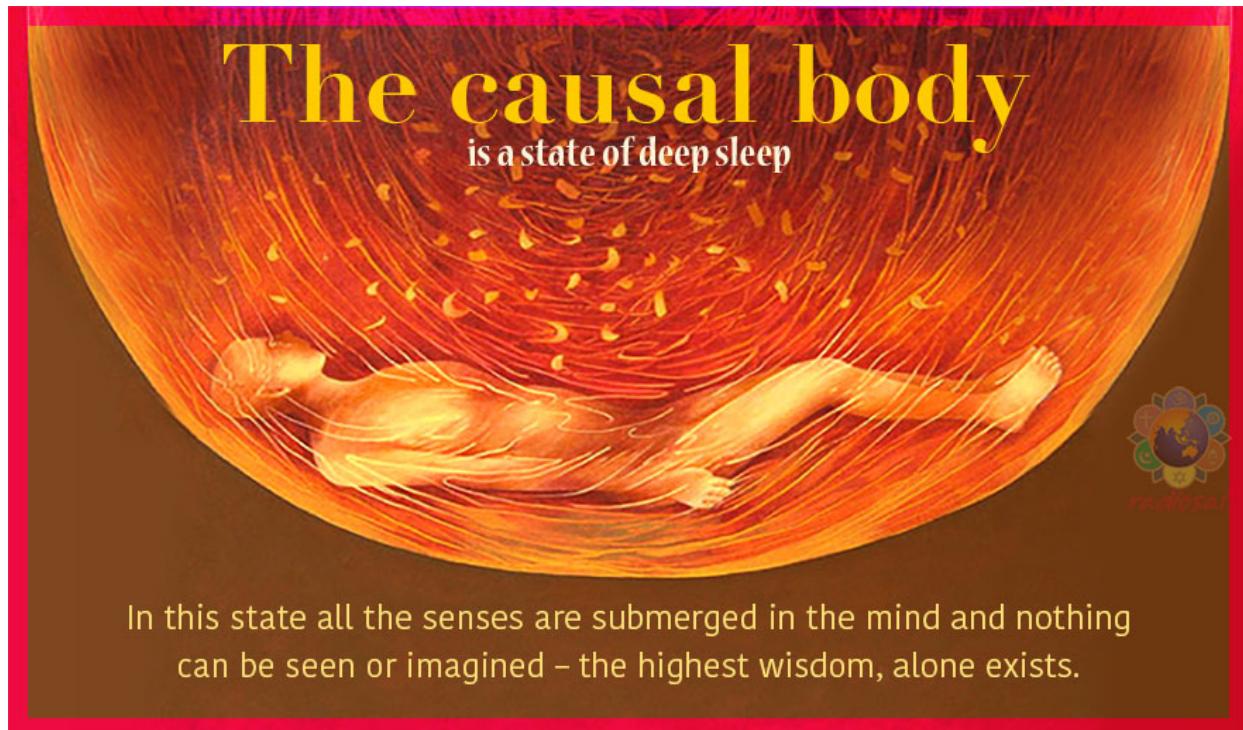
അപ്പോൾ എന്നർ പറഞ്ഞു, “സ്വാമീ, മറ്റാരു ചോദ്യം ചോദിക്കാൻ എന്നെ അനുവാദിച്ചാലും. തൈങ്ങൾ മിക്കപ്പോളും പറയാറുണ്ട്, ‘അവനോരു നല്ല മനസ്സുണ്ട്, അവന്റെ ചീത്ത മനസ്സാണ്.’ ‘നല്ല’ മനസ്സും ‘ചീത്ത’ മനസ്സും തമിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്താണ്?”

ഭഗവാൻ സുന്ദരമായ ഒരു മറുപടിയാണ് തന്നത്. “മനസ്സുന്നത് നിശ്ചയമായ ജലം പോലെയാണ്. ജലോപരിതലത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് തിരകളും ഓളങ്ങളും കാണാം. അവ നിങ്ങളുടെ വികാരങ്ങളാണ്. നല്ല മനസ്സാണോ ചീത്ത മനസ്സാണോ എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നത് ഈ ഭാവങ്ങളാണ്. ദൃഷ്ടി ഭാവങ്ങളാണെങ്കിൽ അതോരു ദൃഷ്ടി മനസ്സാവും, നല്ല ഭാവങ്ങളാണെങ്കിൽ അതോരു നല്ല മനസ്സും.”

ഗാഡസുഷുപ്തിയിൽ മനസ്സുവിട?

അപ്പോൾ, എനിക്കിത്തിരി ബുദ്ധിയുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്തി. (ചിരി). എനിക്ക് കുറിച്ച് തത്പരിക്കയെക്കു അറിയാമെന്ന് എനിക്കു തോന്തി. തൊന്ത് പ്രദർശിപ്പിക്കാനാഗ്രഹിച്ചു.

“സ്വാമീ, എനിക്കും സംശയം.”

The causal body
is a state of deep sleep

In this state all the senses are submerged in the mind and nothing can be seen or imagined – the highest wisdom, alone exists.

“ശരി, എന്താണെന്ത്?”

“സ്വാമീ, ഗാധനിദയിൽ മനസ്സ് എവിടെ പോകുന്നു?”

ബാബു പറഞ്ഞു, “മനസ്സ് ശാന്തമായി അവിടെയുണ്ട്. പ്രശാന്തതയിലും മനസ്സ് അവിടെയുണ്ട്. സമചിത്തതയിലും മനസ്സ് അവിടെയുണ്ട്. ഗാധനിദയിൽ മനസ്സ് നിഷ്ക്രിയവും മുകവുമാണ്. അതിനർത്ഥം മനസ്സ് ഇല്ല എന്നോ മനസ്സ് ഓടിയൊളിച്ചു എന്നോ അല്ല! അത് കേവലം നിഷ്ക്രിയം, മുകം, സമതുല്യിതം എന്നെന്നുള്ളൂ.”

ഞാനീ വ്യാഖ്യാനം മുമ്പ് കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. വളരെ നല്ലത്!

“നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനു പുറകെ പായരുത്”

“സ്വാമീ, ശരി. എതായാലും എനിക്കെൻ്റെ മനസ്സിനെ മനസ്സിലായി- അത് കൃതിമമോ സ്വാഭാവികമോ, നല്ലതോ തീയതോ, അത് സുഷ്ഠുപ്തിയിൽ നിഷ്ക്രിയമോ ജാഗ്രതത്തിൽ സക്രിയമോ ആവശ്യ-എങ്ങനെന്നയായാലും മനസ്സ് എന്ന കൂരങ്ങുകളില്ലിക്കും. എനിക്ക് ഒരു ചോദ്യമുണ്ട്. എൻ്റെ മനസ്സ് അങ്ങുമിങ്ങും ഓടുകയാണ്. അത് ചാലുമാണ്. ഞാനെന്നു ചെയ്യണം?”

ബാബു പറഞ്ഞു, “നിന്റെ മനസ്സ് ഓടിക്കോട്ടു, പകേശ നീ നിന്റെ മനസ്സിനുപുറകെ ഓടാതിരുന്നാൽ മതി.” (ചിരി)

“ഒ, അതേയോ! എങ്ങനെ? എങ്ങനെ?”

ബാബു പറഞ്ഞു, “ഒരു കൂട്ടി എല്ലായിടത്തും പോയി കളിക്കും, എന്നാൽ അവസാനം അമ്മയുടെ അടുത്തെക്ക് മടങ്ങും. കൂട്ടി അവിടെയും ഇവിടെയും കളിച്ചേക്കാം, പകേശ അതിന്റെ മാതാവിന്റെ സമീപത്തെക്ക് മടങ്ങും. ഇതേപോലെ, മനസ്സും കൂട്ടിയെപ്പോലെയാണ്. കൂട്ടി-മനസ്സ്-പോയി എല്ലായിടത്തും കളിച്ചോടു. അത് നിങ്ങളുടെ അടുത്തെക്ക് തിരിച്ചുവരും. എന്നാൽ, നിങ്ങളും മനസ്സിനുപുറകെ ഓടിയാൽ, നനായി, എല്ലാം തീർന്നു.”

ഇതാണ് ഭഗവാൻ തന്ന സുന്ദരമായ ദൃശ്യം.

മനസ്സ് സ്വത്രംമല്ല

അവിടുന്ന് തുടർന്നു, “മനസ്സ് സ്വത്രംമല്ല.”

“ഓ, അങ്ങനെയോ! എനിക്കെൽ അറിയില്ലായിരുന്നു. എൻ്റെ മനസ്സാണ് എനെ നിയ ശ്രദ്ധിക്കുക എന്നാണ് എന്ന കരുതിയത്.”

സ്വാമി അരുളി, “മനസ്സ് സ്വത്രംമല്ല. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ യജമാനനാരാണ്. മനസ്സ് നിങ്ങളുടെ യജമാനനല്ല. മനസ്സ് കേവലം ഒരു ഉപകരണം മാത്രമാണ്, നിങ്ങൾ മാറ്റുന്നും. നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടത് നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടമാണ്.”

എനിട്ട് ഭഗവാൻ പറഞ്ഞു, “അതേ മനസ്സുതനെ മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കായി ഉപയോഗിക്കാം, അതേ മനസ്സ് നിങ്ങളെ ബന്ധനത്തിലുമാക്കാം.”

“സ്വാമീ, ഒരേ മനസ്സു തനെ എനെ ഒരു മാർഗ്ഗത്തിലാണെങ്കിൽ മറ്റാനിലേക്ക് കൊണ്ടുപോവുമോ?”

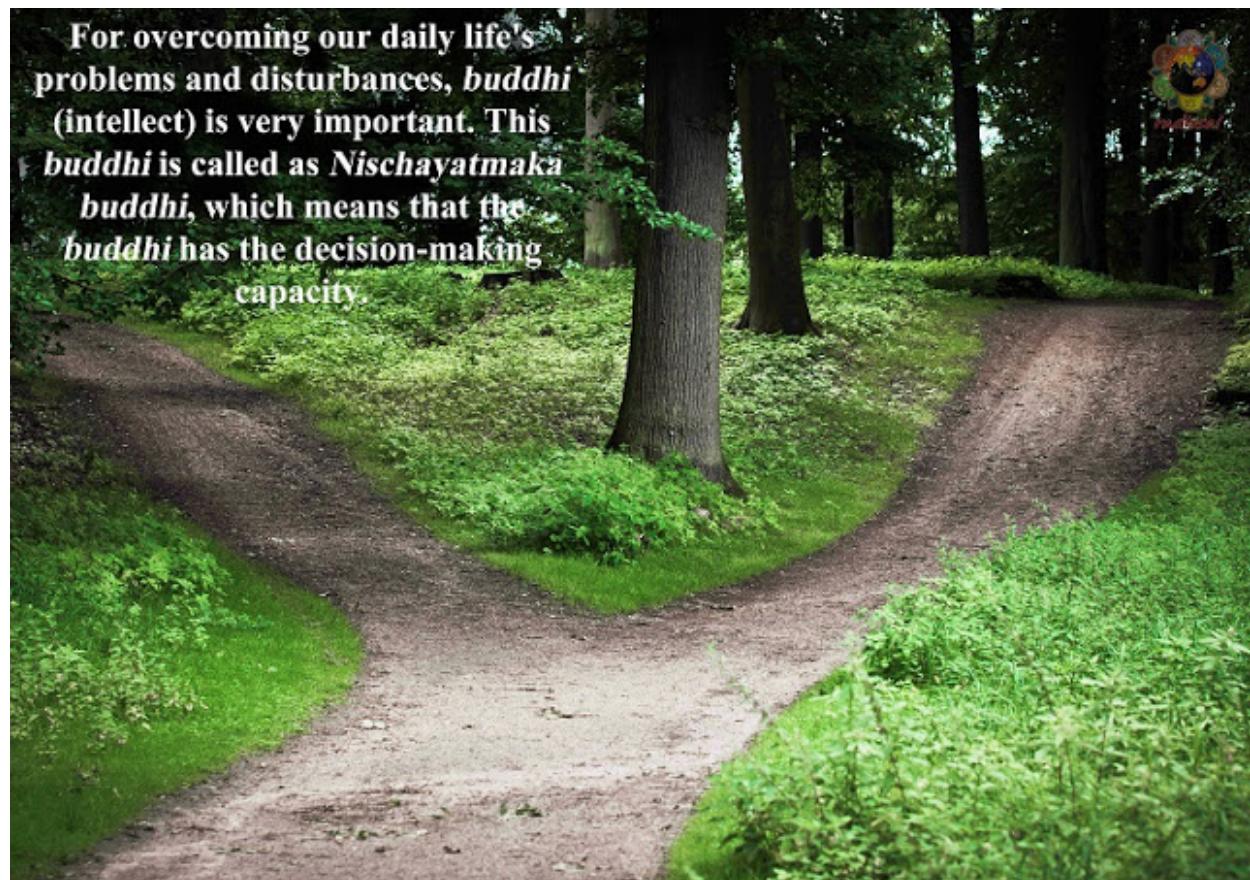
“അതെന്ന്.”

“എങ്ങനെ?”

ബാബു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ താങ്കോൽ ഇടത്തേക്ക് തിരിച്ചാൽ പൂട്ട് വീഴുന്നു. താങ്കോൽ വലത്തേക്ക് തിരിച്ചാൽ അത് തുറക്കുന്നു. ഒരേ താങ്കോൽ, അത് തിരിക്കുന്ന ദിശയ്ക്കെന്നുസരിച്ച്, വൃത്യസ്ഥ ഫലങ്ങൾ തരുന്നു. ഇതേപോലെ, മനസ്സിനെ ലോകത്തിനു നേരേ തിരിച്ചാൽ അത് ബന്ധനത്തിലാവുന്നു-പൂട്ടിലാവുന്നു. താങ്കോൽ ഇന്നശരനു

നേരെ തിരിച്ചാൽ പുട്ട് തുറക്കുന്നു. അത് മോക്ഷമാവുന്നു. താക്കൊൽ ഒന്നുതന്നെയാണ്, തിരിക്കുന്നതിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു മാത്രം. അതുകൊണ്ട്, ഈശ്വരാഭിമുഖമായോ ലോകാഭിമുഖമായോ തിരിക്കുന്നത്? ഒരേ മനസ്സ്.”

“സ്വാമീ, എത്ര സുന്ദരമായ ദ്യുഷ്ടാന്തം! ഈപ്പോൾ എനിക്ക് മനസ്സിലാവുന്നു. ഞാൻ മനസ്സിനെ പിന്തുടരുത്, മനസ്സ് എന്ന പിന്തുടരണും എന്ന് അവിടുന്ന് എന്നോട് പരയുന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ ആരാൻ?”

അപ്പോൾ ബാബു പറഞ്ഞു, “മനസ്സിനും മീതെ, ബുദ്ധി(intellect)യുണ്ട്. മാനവവ്യക്തിയായിലെ തീരുമാനമെടുക്കുന്ന ഭാഗം(decision-making part) ബുദ്ധിയാണ്. ഈ ധിഷ്ണയാണ് വിധിക്കുന്നതും തീരുമാനിക്കുന്നതും. അതിനാൽ ബുദ്ധിക്ക് വിവേചനം ചെയ്യാനുള്ള(discriminate) കഴിവുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, ഈപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്തു വേണും? ബുദ്ധി തീരുമാനിക്കുന്നതെന്നേ മനസ്സ് വിചാരം ചെയ്യും. മനസ്സ് വിചാരം ചെയ്യുന്നതെന്നാലും ഈന്തിയങ്ങൾ അത് നിരവേറും.”

വ്യക്തമായോ? അച്ചൻ പരിയുന്നതെന്നായാലും, അമ്മയ്ക്ക് മനസ്സിലാവും. അമ്മ എന്തു പറഞ്ഞാലും, കൂട്ടികൾ അനുസരിക്കണം. അച്ചൻ ബുദ്ധിയാണ്, അമ്മ മനസ്സാണ്, കൂട്ടികൾ ഇന്ദ്രിയങ്ങളും. മാതൃകാ കൂടുംബത്തെപ്പറ്റിയാണ് എന്ന് പറയുന്നത്!(ചിരി) എന്ന് ആധുനിക കൂടുംബത്തെപ്പറ്റിയല്ല പറയുന്നത്. ക്ഷമിക്കണം, കാരണം അമ്മ അച്ചനോട് നൽ പറയും('Thank you'), എന്നാൽ അച്ചൻ ഒരിക്കലും അമ്മയോടതു പറയില്ല, കൂട്ടികൾ അവിടെയുണ്ടാവുകയുമില്ല, കാരണം അവർ പുറത്തെ തിരക്കിലാവും. എന്ന് സംസാരിക്കുന്നത് കൂട്ടികൾ അമ്മയെ അനുസരിക്കുന്ന, അമ്മ അച്ചനെ അനുസരിക്കുന്ന, പരമ്പരാഗതമായ, നല്ല കൂടുംബത്തെപ്പറ്റി-ങ്ങു മാതൃകാ കൂടുംബത്തെപ്പറ്റിയാണ്.

ഇതുപോലെ, ബുദ്ധി, വിവേചനം ചെയ്ത് തീരുമാനിക്കണം. എനിക്ക് മനസ്സ് ബുദ്ധിയിൽനിന്നും നിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണം. മനസ്സ് വിചാരം ചെയ്ത് അവയെ നിര്‌വേദാനായി ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് നൽകണം. ഇതാണ് ഭഗവാൻ അരുളിയത്.

സായിരാം!

പ്രഹ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്യ
(പരിഭാഷ: എം.എൽ. വിനോദകുമാർ)